

De Appelmoesstraat is anders

Joke van Leeuwen

bron

Joke van Leeuwen, *De Appelmoesstraat is anders*. Em. Querido's Uitgeverij, Amsterdam 1994 (5de druk)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/leeu020appe01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

[De Appelmoesstraat is anders]

Dit is de Appelmoesstraat.

Het is maar een klein straatje.

Er staan vijf huizen, netjes op een rijtje.

Ze zien er precies hetzelfde uit.

*Toch zijn er drie verschillen.
Zie jij ze?*

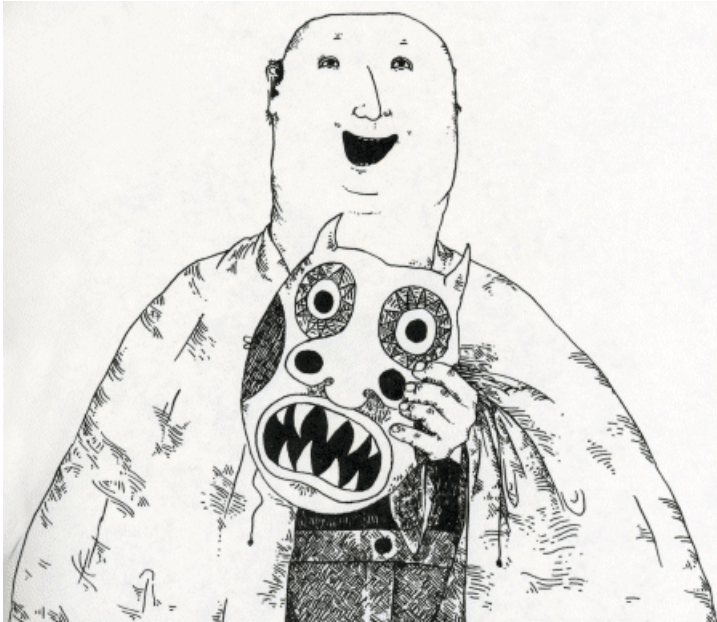

In het eerste huis woont meneer Doppertje.
Die zegt nooit 'dag' of 'hallo' of zo iets,
die roept altijd 'BOE'.
Hij probeert je bang te maken,
want dat vindt hij leuk.

Dan zegt hij opeens: 'Ik ben het maar, hoor,'
en gaat hij heel hard lachen,
zó hard
dat je écht een beetje bang wordt.

In het tweede huis woont familie Musseknus
met vier honden en twee poezen
en een schildpad.

Nu is het huis zo vol, dat er eigenlijk
niemand meer bij kan.

Jij ook niet.

Dat is jammer,
want het is best gezellig
met vier honden en twee poezen
en een schildpad
in je huis.

In het derde huis woont mevrouw Diertje.

Die is vreselijk slordig.

Ze wil wel opruimen,

maar ze wil eerst haar bril vinden,

want als ze haar bril niet heeft

ziet ze niet goed

hoe ze moet opruimen,

maar als ze niet opruimt
vindt ze haar bril niet.

*Help maar even:
waar is haar bril?*

In het vierde huis woont Mientje Melk
met haar vader en moeder.
Mientje kan heel goed rugzwemmen.
Ze heeft twee zilveren bekers met
gouden randjes gewonnen.
Maar haar vader en moeder willen
dat ze het allerbeste van allemaal
kan rugzwemmen.
Daarom oefenen ze elke dag in het zwembad.

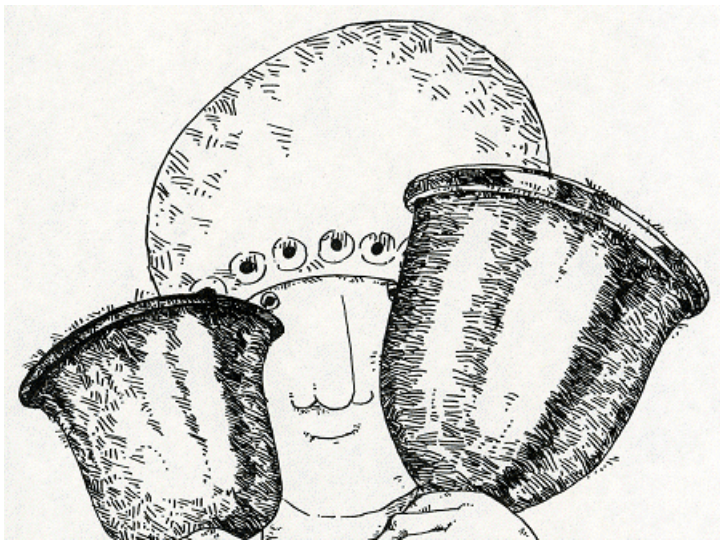

Als er bezoek is, zegt mevrouw Melk:

‘Mientje, laat je zilveren bekers met
gouden randjes eens zien.

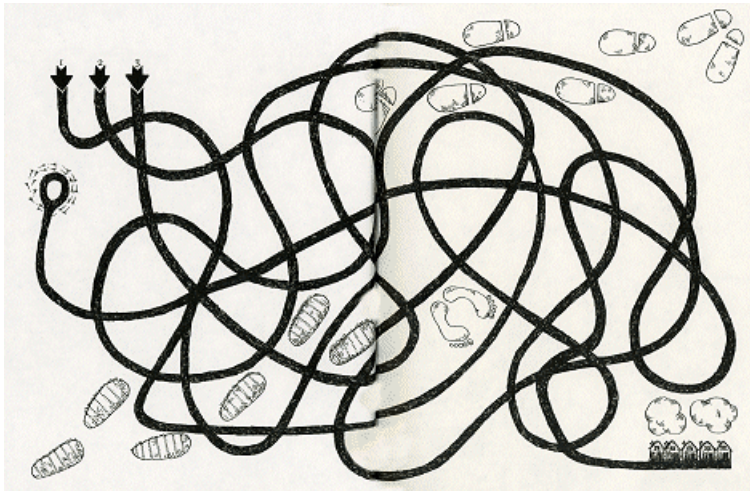
Onze Mientje kan namelijk
heel goed rugzwemmen
maar nog niet
het allerbeste van allemaal.’

In het vijfde huis woont niemand,

maar dat zal niet lang meer duren...

Welk weggetje gaat naar de Appelmoesstraat?

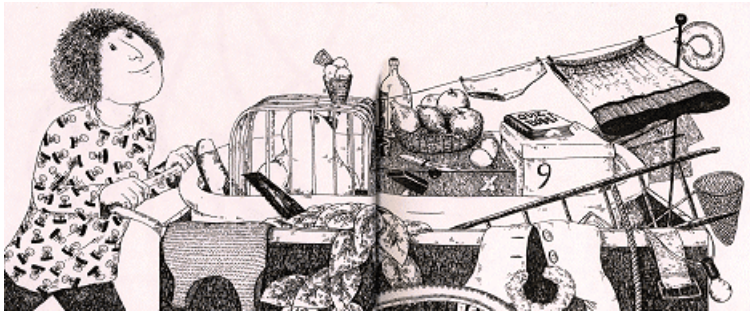
Daar komt iemand aan
met een kar vol spulletjes.
‘Dag,’ zegt ze, ‘ik kom hier wonen,
ik ben Mierendella van Malen tot Mosterdsaus,
maar zeg maar Miep
of mevrouw Miep
maar niet tante Miep
want ik ben je tante niet.’

Ze heeft van alles bij zich:

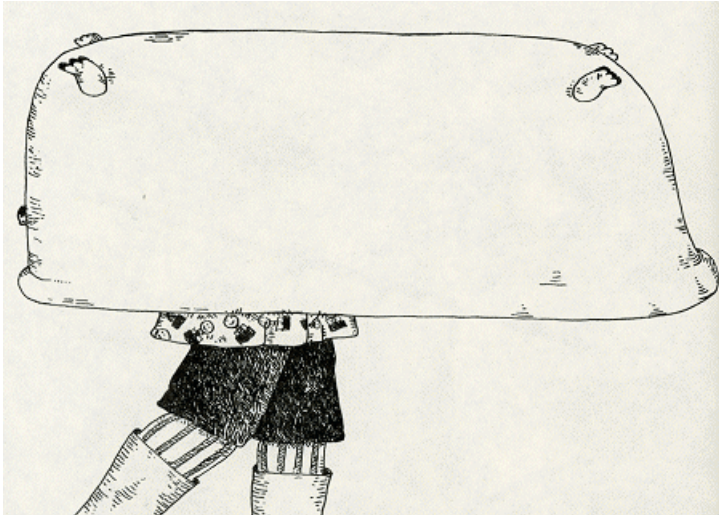
een grote witte vogel die Vis heet,
planken,
een plant met een moeilijke naam:
Filomena Fleureflora Fantasia,
en nog veel meer.

*Appels, dat begint met een a,
een boek en een bad, dat begint met een b,
de citroen met een c en de doos met een d.
Kun je zo doorgaan tot de z van zaag?*

Ze stopt voor het vijfde huis
en brengt haar spulletjes naar binnen:
de grote witte vogel die Vis heet,
en het bad

en de plant met de moeilijke naam
(Filomena Fleureflora Fantasia),
alles,
behalve de planken,
want daar bouwt ze een schutting van.

Ze bouwt zo'n hoge schutting
dat je niet meer kunt zien
wat ze aan het doen is.
Maar je kunt haar wel horen:
ze timmert en zaagt
en zingt liedjes van tiddeldie en o-beebie-jes
en soms roept ze 'AU'
maar als je vraagt 'Wat is er?'
dan roept ze 'O, niks!'

*Wat staat er op de schutting?
 Als je de letters overtrekt
 volgens de nummers 1 tot 9
 dan kun je het lezen.*

Ze is uuuren bezig
 maar dan zegt ze opeens:
 ‘Ziezo, dat is dat.’
 Ze haalt de schutting weer weg.
 Nu kun je zien wat ze gedaan heeft.

‘Zo is het helemaal naar mijn zin,’
zegt Miep
(die eigenlijk
Mierendella van Malen tot Mosterdsaus heet),
‘komen jullie nu maar langs
voor een kopje thee
of zo
dan kun je zien
hoe mooi mijn huis is.’

Kijk, daar komt al iemand.

Het is meneer Doppertje.

‘Boe,’ zegt hij.

‘Je lijkt wel een koe,’ zegt Miep.

‘O mevrouw Miep,’ zegt meneer Doppertje,

‘ik wil mijn huis ook anders maken,

het moet een griezelhuis worden

waar iedereen bang van is.

Wil je me helpen?’

‘Nou goed dan, omdat jij het bent,’

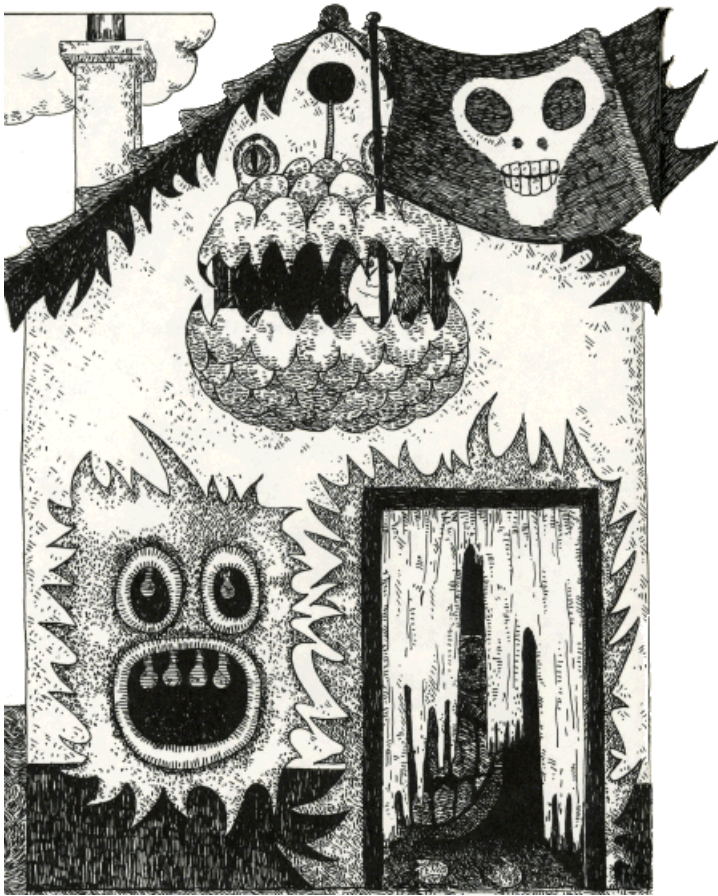
zegt Miep.

Ze zetten een bord
 voor het huis van meneer Doppertje.
 BOE staat erop.
 Nu durft niemand dichtbij te komen
 om te kijken wat ze doen.
 Ze zijn uren bezig
 maar dan zegt Miep opeens:
 'Ziezo, dat is dat.'
 Nu ziet het huis van meneer Doppertje er zo uit:

‘Is het zo naar je zin?’ vraagt Miep.

‘Ja,’ zegt meneer Doppertje,

‘maar

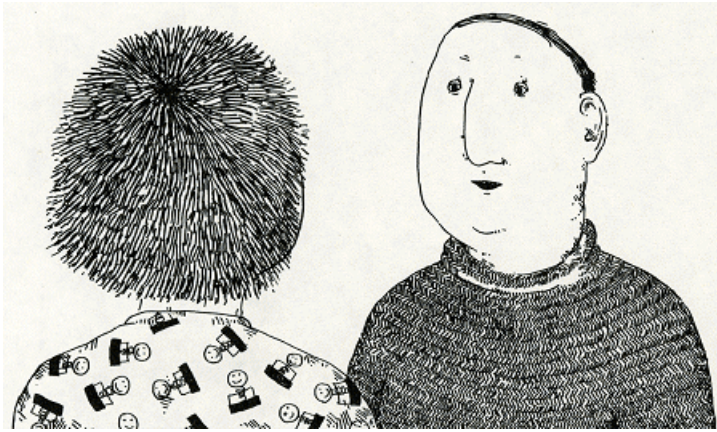
misschien durft nu niemand meer
bij me thuis te komen.’

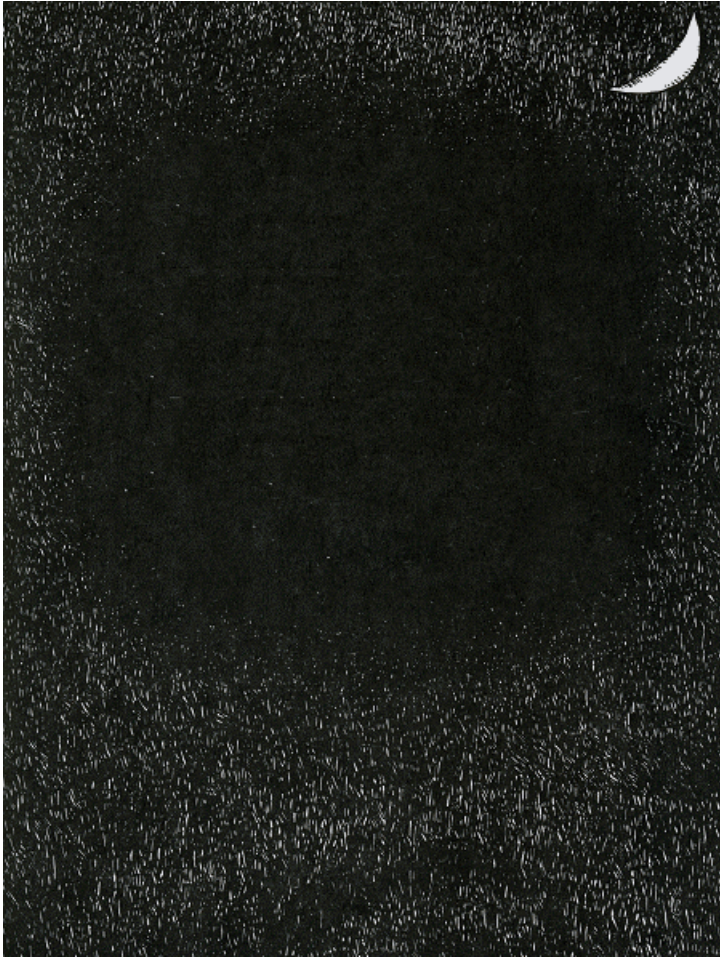
‘Dat is dan jammer,’ zegt Miep.

Meneer Musseknus is de tweede
 die even langs komt.
 ‘O mevrouw Miep,’ zegt hij,
 ‘wij willen ons huis ook anders maken,
 wij hebben vier honden en twee poezen
 en een schildpad,
 er is veel te weinig plaats.
 Wil je ons helpen?’
 ‘Nou goed dan, omdat jij het bent,’
 zegt Miep.

Het wordt avond.

Alles wordt donker.

Daarom kan niemand meer zien
wat ze doen.

Ze zijn uren bezig
maar dan zegt Miep opeens:

‘Ziezo, dat is dat.’

Als het weer licht wordt, kun je zien
hoe het huis van familie Musseknus eruitziet.

‘Is het naar jullie zin?’ vraagt Miep.
‘Ja,’ zegt mevrouw Musseknus,
‘maar
nu kunnen we niet meer door de voordeur.’
‘Dat is dan jammer,’ zegt Miep.

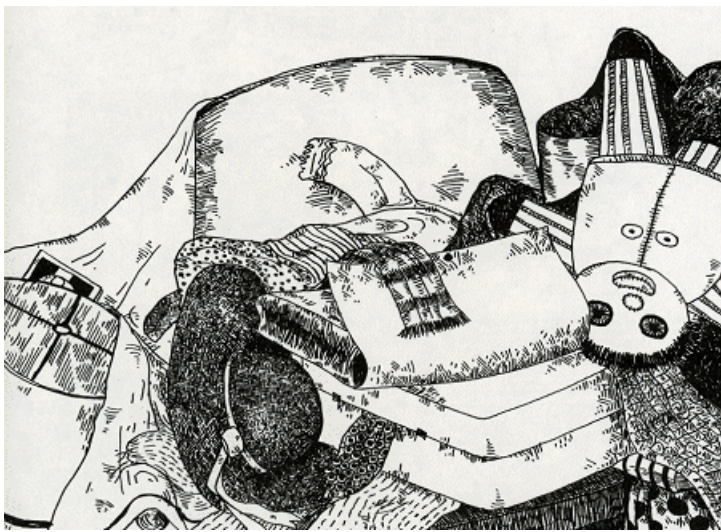

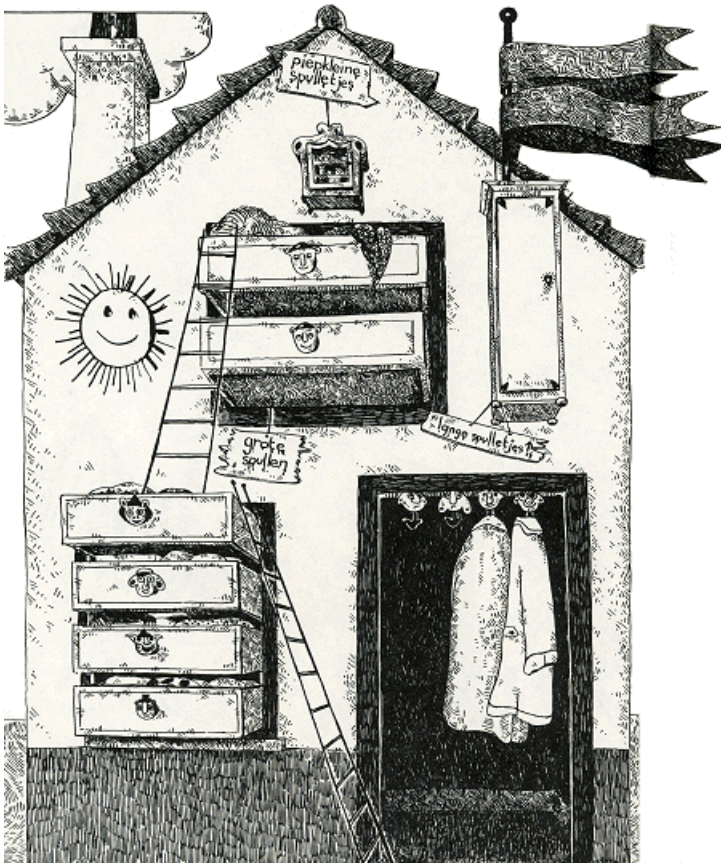
Mevrouw Diertje is de derde
die even langs komt.
'O mevrouw hoe-heet-je-ook-alweer,' zegt ze,
'het is zo'n rommel bij me thuis
en ik weet niet
hoe ik het weer netjes moet maken.
Wil je me helpen?'
'Nou goed dan, omdat jij het bent,'
zegt Miep.

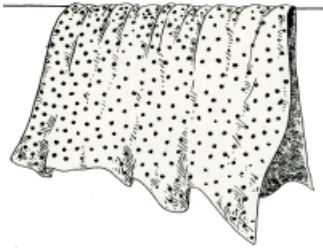

Ze gooien alle spulletjes naar buiten.
 Het wordt zo'n hoge berg
 dat je niet meer kunt zien wat erachter gebeurt.
 Ze zijn uren bezig
 maar dan zegt Miep opeens:
 'Ziezo, dat is dat.'
 Ze ruimen alle spulletjes weer op.
 Nu ziet het huis van mevrouw Diertje er zo uit:

‘Is het naar je zin?’ vraagt Miep.

‘Ja,’ zegt mevrouw Diertje,

‘maar

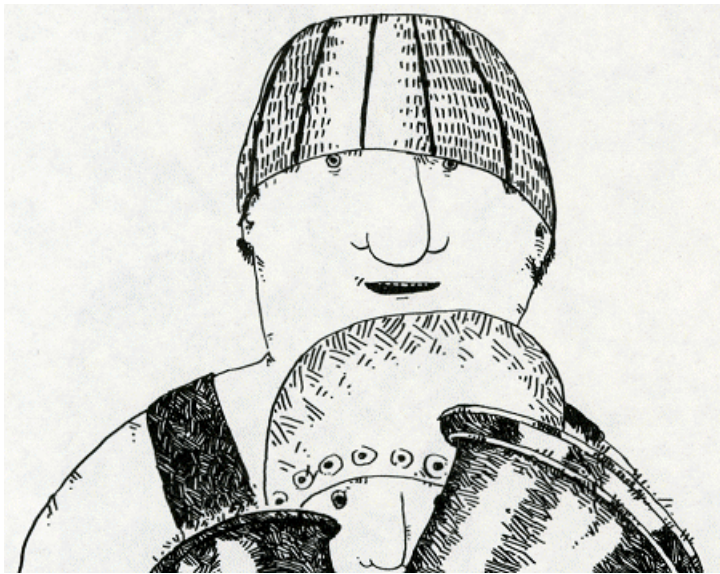
nu kan ik niet meer door de ramen kijken.’

‘Dat is dan jammer,’ zegt Miep.

Mevrouw Melk is de vierde
 die even langs komt.
 Ze heeft Mientje meegenomen
 en Mientje heeft de zilveren bekers
 met gouden randjes meegenomen.
 ‘Laat ze eens zien aan tante Miep,’ zegt mevrouw Melk.
 Dan zegt ze: ‘We willen ons huis ook anders maken
 zodat Mientje vaker kan rugzwemmen.
 Anders wordt ze nooit de allerbeste van allemaal.
 Wil je ons helpen?’
 ‘Nou goed dan, omdat jij het bent,’
 zegt Miep.

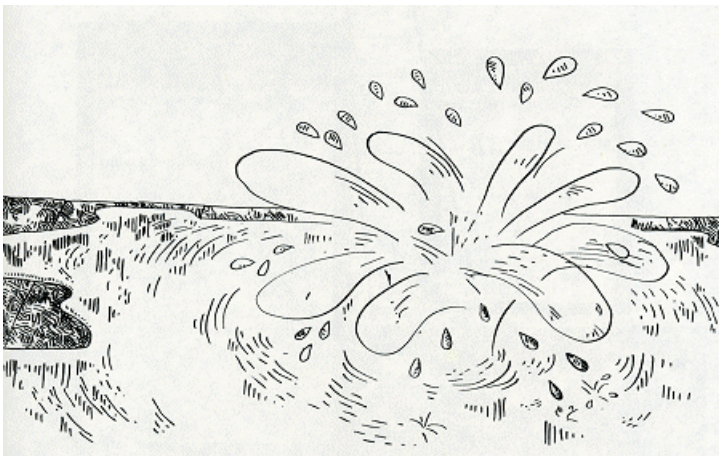

Ze draaien alle kranen open.

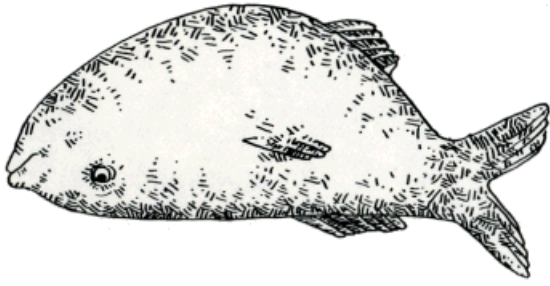
Er ligt een grote plas water op de stoep.
Daarom kan niemand dichtbij komen
om te kijken wat ze doen.

Ze zijn uren bezig
maar dan zegt Miep opeens:
'Ziezo, dat is dat.'

Als het water op de stoep is opgedroogd
kun je zien wat ze gedaan hebben.

‘Is het naar jullie zin?’ vraagt Miep.

‘Ja,’ zegt Mientje,

‘maar

ik heb een vriendinnetje

dat niet kan zwemmen.’

‘Dat is dan jammer,’ zegt Miep.

Nu komt er niemand meer
 even langs.
 Miep is moe,
 poe poe wat is ze moe.
 'Nu heb ik wel genoeg huizen anders gemaakt,'
 denkt ze.
 Dan valt ze in slaap
 op haar balkonnetje.
 Ze slaapt uuurenlang
 en droomt zeven dromen achter elkaar
 die ze allemaal weer vergeet.

Ze wordt wakker gemaakt
door geluiden
die van de straat komen.
Ze kan haar ogen wel dichthouden
maar haar oren niet.
‘Wat is er nou toch aan de hand?’
denkt ze.

Er staan een heleboel mensen op haar stoep.
Ze willen allemaal hun huis anders maken.
Er is een dikke meneer bij
die alles te smal vindt
en een lange meneer
die alles te laag vindt
en een deftige meneer
die alles te gewoon vindt
en een vuile jongen
die alles te netjes vindt

en een barones
 die een huis met torentjes wil
 en twee kinderen
 die glijbanen willen in plaats van trappen
 en een verlegen mevrouw
 die een huis vol wegkruip-hoekjes wil
 en een luie meneer
 die een huis vol zachte matrassen wil
 en een mevrouw
 die van haar huis een vogelkooi wil maken
 en nog een paar mensen, maar ik weet niet
 wat die willen.

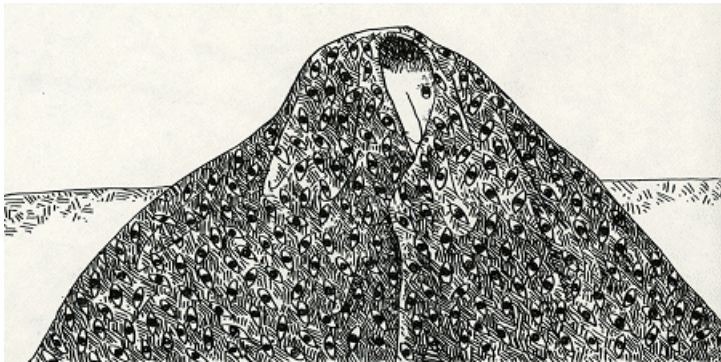

‘O nee,’ denkt Miep.

‘Dat zijn veel te veel mensen,
en ik ben veel te moe.’

Eerst probeert ze zich te verstoppen
maar dat lukt niet zo goed.

Dan, als niemand kijkt

glijdt ze gauw van de bladzij af
en verstoppt zich in de boekenkast.

Nu staan al die mensen
nog steeds te wachten.

*Of toch niet allemaal?
Is er al iemand weggegaan?*

Dus als je toevallig eens
door de Appelmoesstraat loopt
en je ziet al die mensen staan,
zeg je dan even
dat Miep niet thuis is?
En als ze dan vragen
of jij ze wilt helpen...

*maak dan maar een tekening voor ze
van een dikke-mensen-huis
en een lange-mensen-huis
en een deftige-mensen-huis
en een vuile-kinderen-huis
en een torentjes-huis
en een glijbanen-huis
en een wegkruiphoekjes-huis
en een luie-matrassen-huis
en een vogelkooien-huis*

en vraag dan ook maar even aan die andere mensen
wat ze willen.

